Contributed by SAP
maandag, 10 november 2008 - Last Updated dinsdag, 11 november 2008

Afgelopen zaterdag vond in De Pianofabriek de conferentie over ‘Klimaat en ecosocialisme’ plaats die de SAP organiseerde. Een kleine 120 deelnemers kwamen opdagen voor een vijftal debatten over Kyoto, ecosyndicalisme, grenzen aan de groei, ecosociale strijd in Latijns-Amerika en ecosocialisme. Een zwaar programma, over vaak moeilijke thema’s, maar waar wel heel wat inzichten te rapen vielen, en interessante discussies gevoerd werden. Spijtig genoeg waren twee van de hoofdsprekers, Michael Löwy en Michel Husson, opgehouden in Parijs. Door zware problemen met de Thalys moesten zij hun deelname aan de conferentie op de dag zelf afbellen.

Heel wat mensen die in de milieubeweging actief zijn, namen deel aan de conferentie. Eén van de bedoelingen van het debat over ecosocialisme, zo legde Mathias Lievens uit, is binnen de milieubeweging een duidelijk linkse pool te vormen, die breekt met de gangbare marktoplossingen voor het milieuvraagstuk. Er bestond dan ook nogal wat interesse voor de voorstellen die o.a. Daniel Tanuro formuleerde om tot publieke initiatieven te komen buiten het kader van de markt.

Tijdens het slotdebat over ecosocialisme maakte Derek Wall een opgemerkte tussenkomst waarin hij het had over de indrukwekkende ecologische transitie die Cuba doormaakte, wat van het land de meest duurzame maatschappij maakt ter wereld, zoals recent in een WWF-rapport werd erkend. Hij had het ook over de ecosociale strijd van inheemse bewegingen in Latijns-Amerika, onder meer in Peru, waar hij de acties van Hugo Blanco (wel bekend binnen de Vierde Internationale toen hij als leider van de toenmalige Peruviaanse afdeling een Quechua opstand leidde begin jaren ’60) op de voet volgt. Wall is lid van Greenleft, een linkse stroming binnen de Green Party van Engeland en Wales, die sowieso al stukken linkser is dan de Groene partijen op het Europees continent. Hij is een overtuigde marxist en ecosocialist. “Marxisten moeten terug marxist worden, groenen moeten terug groen worden,” zo meende hij. Marxisten hebben immers de ecologische kern van hun eigen theoretisch kader verwaarloosd, terwijl de meeste groenen al lang niet meer groen zijn doordat ze zich hebben ingeschakeld in het bestaande systeem